

în program lucrări de

Sigismund Toduță

Tudor Jarda

Vasile Herman

Baldassare Donati

Orazio Vecchi

Claudio Monteverdi

Luca Marenzio

Carlo Gesualdo

Adrian Pop

Matei Pop

Gheorghe Dima

Béla Bartók

Georg Friedrich Händel

Wolfgang Amadeus Mozart

ACADEMIA DE MUZICĂ „GHEORGHE DIMA”
Cluj-Napoca

Miercuri, 20 decembrie 2017, ora 19

Concert dedicat memoriei dirijorului

DORIN POP

100 de ani de la naștere

Corul de cameră

„CAPPELLA TRANSYLVANICA”

dirijor

CORNEL GROZA

CORUL „AVE MUSICA”

dirijor

CIPRIAN PARA

la pian

CRISTINA MUREȘAN

la orgă

ERICH TÜRK

prezintă

ADRIAN POP

Intrarea liberă

Miercuri, 20 decembrie 2017, ora 19

Sala Studio a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima”

Concert dedicat memoriei dirijorului

DORIN POP

100 de ani de la naștere

„Cappella Transylvanica”

dirijor **Cornel Groza**

Corul „Ave Musica”

dirijor **Ciprian Para**

la pian **Cristina Mureșan**

la orgă **Erich Türk**

prezintă **Adrian Pop**

Program:

„Cappella Transylvanica”

dirijor Cornel Groza

Sigismund Toduță	<i>Pogorât-a, pogorât</i>
Tudor Jarda	<i>Mă luai, luai</i> <i>La casa di peste drum</i> <i>Stă în codru fără slavă</i>
Vasile Herman	<i>Vai, bădiță, dor ți-a fi</i>
Baldassare Donati	<i>Chi la gagliarda</i>
Orazio Vecchi	<i>Fa una canzone</i>
Claudio Monteverdi	<i>Lasciatemi morire</i> <i>Si, ch'io vorrei morire</i>
Luca Marenzio	<i>Già torna</i>
Carlo Gesualdo	<i>Io tacerò</i>
Adrian Pop	<i>Vine hulpe di la munte</i>
Matei Pop	<i>Suită maramureșeană*</i> – p.a.a. <i>La mijlocul cerului</i> <i>Sus în vârful muntelui</i> <i>Mare hireș voinicel</i>

*Lucrare dedicată memoriei lui Dorin Pop

Corul „Ave Musica”

dirijor Ciprian Para

la pian Cristina Mureșan

Gheorghe Dima

Ziua ninge

Béla Bartók

Patru cântece slovace

Cântec de nuntă

Cântecul cosașilor

Cântec din Medzibrod

Cântec de joc

„Cappella Tansilvanica” și „Ave Musica”

dirijor Cornel Groza

la orgă Erich Türk

Georg Friedrich Haendel

*The Many Rend The Skies**

*Awake, The Trumpets Lofty Sound***

*Ye Men Of Gaza***

Wolfgang Amadeus Mozart

*Lacrymosa****

*Hostias et praeces****

*din oratoriul *Alexander's Feast*

**din oratoriul *Samson*

***din *Requiem*, K.V. 626

Aniversări, comemorări, curgeri de timp măsurate în ceea ce socotim a fi „cifre rotunde”... O sută de ani e poate cifra ce ne îndeamnă cel mai mult să ne oprim pentru a privi în urmă. Un secol – un tom din arhiva timpului, un răgaz la care o viață de om abia dacă poate năzui, cu care însă ne-am obișnuit să măsurăm istoria, încercând a-i înțelege calea și rostul.

E cuvenit să ni-l amintim pe acela care a fost dirijorul și profesorul Dorin Pop acum, când se împlinesc o sută de ani de la nașterea sa; pentru momentele de strălucire pe care arta lui le-a prilejuit, pentru zidurile cele trainice pe care mâna și priceperea lui le-au ridicat în cetatea muzicală a Clujului, și pentru firea lui cea bună.

1978

Dorin Pop

(1917 - 1985)

Dorin Pop, s-a născut în satul Geomal, Județul Alba, ca fiu al preotului ortodox Iosif Pop, și a crescut la Aiud, unde tatăl său fusese numit protopop. După absolvirea liceului a plecat la Cluj pentru a studia filosofia la Universitatea „Regele Ferdinand I” și muzica la Academia de Muzică și Artă Dramatică. A intrat astfel în climatul intelectual al unui mediu academic de elită: Dumitru D. Roșca, Lucian Blaga, Florian Ștefănescu-Goangă i-au fost profesori la filosofie, Augustin Bena, Mihail Andreescu-Skeletti, Marțian Negrea l-au călăuzit pe tărâmul artei muzicale. Refugiul celor două instituții în perioada cedării Ardealului de nord (1940-1944) – una la Sibiu și cealaltă la Timișoara – l-au pus în situația de a alege; a ales muzica și a plecat la Timișoara, absolvind acolo secția pedagogică a Academiei de Muzică în 1941.

După război a fost profesor de liceu la Cluj, iar în 1950 a fost cooptat în corpul didactic al Conservatorului clujean la disciplina Armonie. Pasiunea sa însă a fost dintotdeauna corul; la doar 16 ani conducea la Aiud corul bisericii unde slujea tatăl său.

Recunoscându-i-se competența, i-a fost încredințată formarea în anul 1955 a unui cor mixt restrâns, patronat de Filiala Cluj a Uniunii Compozitorilor din România; astfel a luat naștere corul de cameră ce a devenit formația sa de suflet, plămada sonoră prețioasă pe care a șlefuit-o până la sfârșitul vieții. Acest cor de cameră, trecut din anul 1959 în portofoliul Conservatorului „Gheorghe Dima”, a primit în anul 1971 numele de «Cappella Transylvanica», nume onorat cu o binemeritată faimă ce continuă și astăzi sub conducerea dirijorului Cornel Groza, discipolul lui Dorin Pop.

Din anul 1957 i s-au repartizat la Conservator disciplinele de Ansamblu cor și Dirijat coral. Timp de aproape 30 de ani a fost mentorul a tot atâtea promoții de absolvenți, dintre care unii au devenit la rândul lor respectați dirijori de cor. Dorin Pop este pe drept

cuvânt considerat un șef de școală, a cărui influență a depășit cercul discipolilor direcți. În anul 1972 i s-a încredințat formarea și conducerea Corului Filarmonicii clujene, pe care l-a ridicat în uimitor de scurtă vreme la vârful valoric al ansamblurilor corale academice românești.

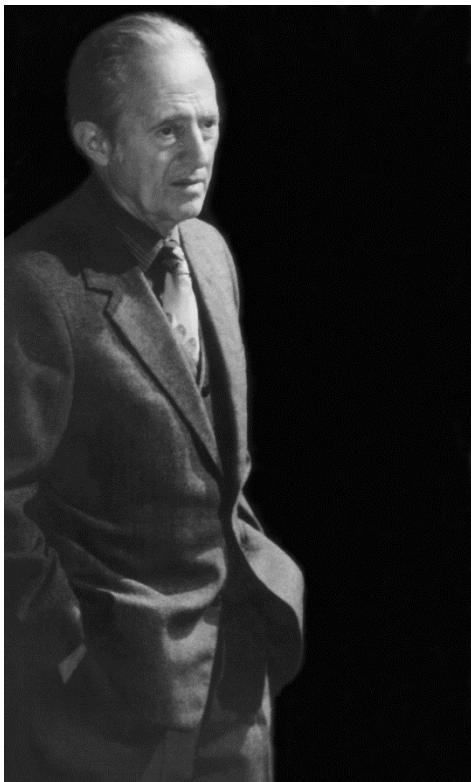
S-a stins din viață în chip neașteptat în octombrie 1985, lăsând o moștenire artistică durabilă prin corurile sale, ce continuă a fi reperi ale valorii, prin discipolii săi și prin amintirea afectuoasă ce i-o păstrează mai toți cei ce l-au cunoscut.

1941

1965

1984

1968

1968

1972

1978

1981

1983

Ca EPIGRAF, textul unuia dintre madrigalele monteverdiane preferate ale lui Dorin Pop:

„Zefiro torna, e'l bel tempo rimena,
e i fiori e l'erbe, sua dolce famiglia,
e garrir Progne, e pianger Filomena,
e primavera candida e vermiglia.

Ridono i prati, e'l ciel si rasserena;
Giove s'allegra di mirar sua figlia;
l'aria, e l'acqua, e la terra è d'amor piena;
ogni animal d'amar si riconsiglia.

Ma per me, lasso!, tornano i più gravi
sospiri, che del cor profondo tragge
quella ch'al ciel se ne portò le chiavi;

E cantar augelletti, e fiorir piagge,
e'n belle donne oneste atti soavi
sono un deserto, e fere aspre e selvagge.”

(Francesco Petrarca)

(Zefiru-acum se-ntoarce și timp frumos aduce,
cu-a lui alai șăgalnic de flori și erbacee,
cu Procne* care cântă, cu plânsul Filomenei*,
cu verdea primăvară, curată și sprintară.

Sunt pajiști zâmbitoare și cerul se-nsenină;
se bucură și Giove privindu-și a sa fiică**;
se umplu de iubire văzduh, pământ și ape;
și toată vietatea de dragoste-i cuprinsă.

Dar vai! doar pentru mine vin grelele suspine,
Ce din adâncul negru al inimii le smulge
Acea ce cheia-i duse cu sine sus în ceruri:

Și astfel cânt de păsări și câmpuri înflorite,
ori boi frumos și nobil de tinere domnițe
deșarte-mi sunt, ca fiare sălbatice și crunte.)

* din *Metamorfozele* lui Ovidiu: surorile Procne și Filomena au fost transformate de zei în păsări cântătoare, Procne în rândunică și Filomena în privighetoare

** referință la Venere, zeița iubirii și fiica lui Giove (Jupiter)